

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 10. oktober 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Tübingen (Tyskland) den 11. august 2017 — Südwestrundfunk mod Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan og Marc Schulte

(Sag C-492/17)

(2017/C 402/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Tübingen

Parter i hovedsagen

Kreditor og indstævnte/modpart: Südwestrundfunk

Skyldnere og modparter/indstævnte: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan og Marc Schulte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den nationale lov for Baden-Württemberg af 18. oktober 2011 vedrørende anvendelsen af statsaftalen vedrørende radio- og tv-bidrag (RdFunkBeitrStVtrBW) af 17. december 2010, senest ændret ved artikel 4 i den nittende statsaftaleændring vedrørende radio- og tv-virksomhed af 3. december 2015 (lov af 23.2.2016, GBl., s. 126, 129) uforenelig med EU-retten, eftersom det bidrag, der i henhold til loven siden 1. januar 2013 ubetinget er blevet opkrævet af enhver voksen, som er bosat i Bundesland Baden-Württemberg, til fordel radio- og tv-virksomhederne SWR og ZDF, udgør støtte, der er i strid med EU-retten og udelukkende er til fordel for disse offentligretlige radio- og tv-virksomheder i forhold til de private radio- og tv-virksomheder? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at loven om radio- og tv-bidrag krævede Kommissionens godkendelse og i mangel heraf er ugyldig?
- 2) Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de omfatter den bestemmelse i den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, i henhold til hvilken enhver voksen, der bor i Bundesland Baden-Württemberg, ubetinget opkræves et bidrag, der udelukkende går til myndighedsrelaterede/offentligretlige radio- og tv-virksomheder, eftersom dette bidrag indebærer en støtte, der er i strid med EU-retten, og hvorved der sker teknisk udelukkelse af radio- og tv-virksomheder fra EU-medlemsstater, eftersom bidragene anvendes til at oprette en konkurrerende transmissionsvej (DVB-T2 — Monopol), som det ikke er hensigten, at udenlandske radio- og tv-virksomheder skal kunne anvende? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de ikke kun omfatter direkte økonomisk støtte, men også andre erhvervsmæssigt relevante privilegier (ret til at udstede tvangsfuldbyrdsdokumenter, beføjelse til at handle både som virksomhed og som myndighed, fortrinsstilling ved beregningen af gæld)?
- 3) Er det foreneligt med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod begunstigende støtte, når det følger af en national lov for Baden-Württemberg, at en tysk radio- og tv-virksomhed, der er organiseret i offentligretligt regi og udformet som en myndighed, men som samtidig også konkurrerer med private radio- og tv-virksomheder på reklamemarkedet, og som favoriseres i forhold til disse derved, at den ikke som de private konkurrenter behøver at rejse sager mod seerne ved de almindelige domstole med henblik på at få fuldbyrdet sine fordringer, men selv kan skaffe sig et grundlag uden domstolsintervention, som også berettiger til tvangsfuldbyrdelse?
- 4) Er det foreneligt med artikel 10 EMRK og med artikel [11] i chartret om grundlæggende rettigheder, der begge omhandler informationsfrihed, at en medlemsstat i en national lov i Baden-Württemberg bestemmer, at en tv-udbyder, der er udformet som en myndighed, er berettiget til at kræve bidrag af enhver voksen, der er bosat på dens udsendelsesområde, til finansiering af netop denne tv-udbyder, hvorved manglende betaling kan medføre en bøde, uanset om den pågældende råder over et modtagerapparat, eller kun benytter andre, nemlig udenlandske eller andre, private radio- og tv-udbydere?

- 5) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 und 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, bliver mange gange højere pr. hoved for en enlig forælder i forhold til, hvad et medlem af et bofællesskab skal betale? Skal direktiv 2004/113/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at også det omtvistede bidrag er omfattet, og at en indirekte diskriminering er tilstrækkelig, når kvinder som følge af de faktiske omstændigheder rammes 90 % hårdere?
- 6) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 og 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, er dobbelt så stor for personer, der af arbejdsmæssige grunde har en ekstra bolig, i forhold til andre erhvervsaktive?
- 7) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 og 3, forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling og etableringsfrihed, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, for personer er udformet således, at en tysker i et tilfælde af ens modtageforhold, umiddelbart før grænsen til en anden EU-medlemsstat, udelukkende skal betale bidrag efter, hvor hans bopæl er beliggende, mens en tysker, der er bosat lige på den anden side af grænsen, ikke skal betale bidrag, og en udenlandsk EU-borger, som af arbejdsmæssige årsager er nødsaget til at bosætte sig umiddelbart på den anden side af en indre EU-grænse, skal betale bidrag, mens en EU-borger umiddelbart før grænsen ikke skal betale bidrag, også selv om ingen af dem er interesseret i at modtage de tyske programmer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13.12.2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverfassungsgericht (Tyskland) den 15. august 2017 — Heinrich Weiss m.fl.

(Sag C-493/17)

(2017/C 402/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverfassungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber m.fl.

Sagsøgte: Bundesregierung, Bundestag, Den Europæiske Centralbank og Deutsche Bundesbank

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/774 af 4. marts 2015 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2015/10) ⁽¹⁾ som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/2101 af 5. november 2015 om ændring af afgørelse (EU) 2015/774 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2015/33) ⁽²⁾, ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/702 af 18. april 2016 om ændring af afgørelse (EU) 2015/774 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2016/8) ⁽³⁾ samt ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/1041 af 22. juni 2016 om belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾ henholdsvis den måde, hvorpå den gennemføres, i strid med artikel 123, stk. 1, TEUF?